

A Commissione Tributaria Regionale di Firenze – Sezione 33 – 2005. március 23-i végzésével a Villa Maria Beatrice Hospital Srl kontra Agenzia Entrate Ufficio Firenze 1 ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-155/05. sz. ügy)

(2005/C 155/07)

(Az eljárás nyelve: olasz)

A Commissione Tributaria Regionale di Firenze – Sezione 33 – 2005. március 23-i végzésével, amely 2005. április 6-án érkezett a Bíróság Hivatalához, a Villa Maria Beatrice Hospital Srl kontra Agenzia Entrate Ufficio Firenze 1 ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

A Commissione Tributaria Regionale di Firenze – Sezione 33 – a következő kérdésről kéri a Bíróság döntését:

Az 1972. október 26-i 633. sz. köztársasági elnöki rendelet 10. cikkének 27/e. pontja összhangban van-e az 1977. május 17-i 77/388/EGK hatodik tanácsi irányelv⁽¹⁾ 13. cikke B. részének („Egyéb adómentességek”) c) pontjával?

⁽¹⁾ HL L 145, 1977.6.13., 1. o.

Az Audencia Provincial de Madrid 2005. február 15-i végzésével az Elisa María Mostaza Claro kontra Centro Movil Milenium, S.L. ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-168/05. sz. ügy)

(2005/C 155/08)

(Az eljárás nyelve: spanyol)

Az Audencia Provincial de Madrid (Spanyolország) 2005. február 15-i végzésével, amely 2005. április 14-én érkezett a Bíróság Hivatalához, az Elisa María Mostaza Claro kontra Centro Movil Milenium, S.L. ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

Audencia Provincial de Madrid a következő kérdésről kéri a Bíróság döntését:

A fogyasztókkal kötött szerződésekben alkalmazott tisztességtelen feltételekről szóló, 1993. április 5-i 93/13/EGK tanácsi irányelv⁽¹⁾ szerinti fogyasztóvédelem értelmezhető-e akképpen, hogy egy választottbírói ítélet megsemmisítése iránti kérést elbíró bíró köteles megállapítani a választottbírói szerződés semmisségét és megsemmisíteni a választottbírói ítéletet, amennyiben megállapítja, hogy a fenti szerződés a fogyasztóra nézve hátrányos tisztességtelen feltételt tartalmazott, ha a megsemmisítés iránti eljárás során ez a kérdés felmerül, de a fogyasztó nem hivatkozott rá a választottbírói eljárás során.

⁽¹⁾ HL L 95., 1993.04.21., 29. o.

A Conseil d'Etat (Franciaország), section du contentieux, 2004. december 15-i határozatával a Société Denkvit International BV és Denkvit France SARL kontra Ministère de l'Économie, des Finances et de l'Industrie ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-170/05. sz. ügy)

(2005/C 155/09)

(Az eljárás nyelve: francia)

A Conseil d'Etat (Franciaország), section du contentieux, a Bíróság Hivatalához 2005. február 8-án érkezett, 2004. december 15-i határozatával az előtte a Société Denkvit International BV, a Denkvit France SARL és a Ministère de l'Économie, des Finances et de l'Industrie között folyamatban lévő eljárásban előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

A Conseil d'Etat (Franciaország), section du contentieux, a következő kérdésekről kéri a Bíróság döntését:

- 1) A letelepedés szabadságának elve alapján kifogásolható-e az olyan szabály, amely a Franciaországban illetőséggel nem rendelkező anyavállalatra, az osztalék jogosultjára hárítja az adózás terhét, míg a Franciaországban illetőséggel rendelkező anyavállalatokat e teher alól mentesíti?

- 2) Önmagában a letelepedés szabadságának elve alapján kifogásolható-e a forrásadózás ilyen szabálya, vagy mivel Franciaország és egy másik tagállam között a forrásadózást lehetővé tévő adóegyezmény akként rendelkezik, hogy e másik tagállamban a fizetendő adóba beszámítható a kifogásolt szabály szerint viselendő adóteher, figyelembe kell-e venni ezen egyezményt annak eldöntése során, hogy e rendelkezés összhangban van-e a letelepedés szabadságának elvével?
- 3) Feltéve, hogy a 2) pontban ismertetett két lehetőség közül a másodikat kell elfogadni, a fent említett egyezmény létezése elegendő-e ahhoz, hogy a kifogásolt szabályt az adózásnak a vállalkozásokra következményekkel nem járó, a két érintett tagállam közötti megosztására vonatkozó mechanizmusának lehessen tekinteni, vagy tekintettel azon körülményre, hogy a Franciaországban illetőséggel nem rendelkező anyavállalat számára lehetetlen az ezen egyezményben előírt beszámítás érvényesítése, úgy kell-e tekinteni, hogy e szabály nem egyeztethető össze a letelepedés szabadságának elvével?

Az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságának (negyedik tanács) a T-193/02. sz. L. Piau kontra az Európai Közösségek Bizottsága, támogatja: a Nemzetközi Labdarúgó Szövetség (FIFA) ügyben 2005. január 26-án hozott ítélete ellen L. Piau által 2005. április 15-én benyújtott fellebbezés

(C-171/05. P. sz. ügy)

(2005/C 155/10)

(Az eljárás nyelve: francia)

L. Piau (képviseli: M. Fauconnet ügyvéd) 2005. április 15-én fellebbezést nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságának (negyedik tanács) a T-193/02. sz. L. Piau kontra az Európai Közösségek Bizottsága, támogatja: a Nemzetközi Labdarúgó Szövetség (FIFA) ügyben 2005. január 26-án hozott ítélete ellen.

A fellebbező fél azt kéri, hogy a Bíróság:

1. semmisítse meg az Elsőfokú Bíróságnak a T-193/02. sz. ügyben hozott ítéletét;
2. semmisítse meg az Európai Bizottság 2002. április 15-i határozatát;

3. mivel a per állása megengedi, a Bíróság alapokmánya 61. cikke első bekezdésének alkalmazásával az ügyet maga a Bíróság döntse el érdemben;
4. kötelezze a FIFÁ-t a T-193/02. sz. ügy és a jelen fellebbezési eljárás során felmerült költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

1. A fellebbező fél jogainak megsértése

Az Elsőfokú Bíróság mivel nem vette hivatalból figyelembe, hogy a fellebbezőnek az EK-Szerződés 49. cikke vonatkozásában előterjesztett panaszát elutasító határozatának megindokolását elmulasztó Bizottság megsértette az EK-Szerződés 253. cikkét. Emellett, a fellebbező által felhozott bizonyos jogalapok figyelmen kívül hagyásával az Elsőfokú Bíróság megsértette az emberi jogok és az alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezmény 6. cikkének (1) bekezdését.

2. Az EK-Szerződés 81. cikkének megsértése

A szükséges szakmai szabályozásra vonatkozó tárgyi bizonyítékok, valamint a játékosügynökökre vonatkozó FIFA-szabályozás gazdasági vagy technikai fejlődését alátámasztó bizonyítékok hiányában az Elsőfokú Bíróság ítélete nem rendelkezik jogi alappal. Az Elsőfokú Bíróság tévesen alkalmazta a jogot akkor, amikor megállapította, hogy nem fűződik közösségi érdek a panasz elbírálásához, következésképpen az ítélet nem rendelkezik jogi alappal, és megsértették az EK-Szerződés 81. cikkét.

3. Az EK-Szerződés 82. cikkének megsértése

A FIFA erőfölényére és az azzal való esetleges visszaélésre vonatkozó bizottsági vizsgálat hiányában az Elsőfokú Bíróság nem járhatott volna el a Bizottság helyett, akként, hogy az erőfölény megállapítását követően a visszaélés hiányát mondja ki, tévesen alkalmazva így a jogot, eltérve az ítélkezési gyakorlattól és megsértve így az EK-Szerződés 82. cikkét.

4. Az Elsőfokú Bíróság versenyellenes hatások fennállására vonatkozó indokolásának ellentmondásos és elégtelen jellege, amely az indokolási kötelezettség elmulasztásának felel meg.
5. A „FIFA-diplomák” egyenértékűségével kapcsolatos téves jogalkalmazás.
6. A jogbiztonság alapvéneinek megsértése.
7. A Bizottság feladatával és hatásköreivel kapcsolatos téves jogalkalmazás.